

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 73.

Tolote Session.

23de Møde.

Torsdagen den 1ste Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Formanden: Foraaavdt den ærede sidste Taler i Begyndelsen af sit Foredrag, udtalte sig, som om han havde opfattet Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) paa den Maade, at sidstnævnte Rigsdagsmand havde tillagt dem, efter hvis Forslag det foreliggende Lovudkast er fremkommet, andre Motiver end det af dem angivne, da maa jeg bemærke, at jeg har opfattet Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds saaledes, at han udtalte, at den „Mistanke“, han havde mod Forslaget, var begrundet i, at han frygtede for, at Lovforslaget ved sin egen Bessaffenhed kunde fremme et andet Formaal end det, der var tilsigtet, men ikke saaledes, at han vilde tillægge dem, der havde bragt Sagen i Gang, en anden Hensigt, eller at de vilde fremme et andet Formaal end det angivne.

Fonnesbech: Jeg kan naturligviis ikke faa noie huse, hvad jeg har sagt, men efter hvad den ærede Formand har bemærket, skal jeg rette mine Ord derhen, at hvad jeg sagde hadde til Hensigt at rydde den Mistanke af veien, der kunde opstaae efter de Udtalelser, der vare stete af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds.

Formanden: Mine Bemærkninger vare ikke nærmest rettede mod den ærede Rigsdags-

mand. De vare fremsførte for at forebygge en Misforstaaelse af de Ytringer, der vare saaldne fra Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds.

Ischering: Jeg for min Part er i høi Maade tilbøielig til med god Tro at gaae ind paa at antage om denne Lov, at den kun freder om de nævnte Dyr, for at de skulle æde alle de Insekter og Larver, som de kunne; men jo mere vi skulle frede om dem, bestomindre maae vi gjøre Sagt paa dem, og jeg vil derfor foreslaae, at disse Dyr hverken maae jages om Vinteren eller om Sommeren; kun vil jeg have tilspøiet en Bestemmelse om, at man maa have Lov til at slyde dem i Haverne. Alt det Dy-rige er til ingen Nytte. At man i Haverne skal lade sig spise op af Ræve — jeg vil ikke sige, at man skal lade sig selv spise op, men sine Høns og Kyllinger — det er dog for meget at forlange, og naar de ikke skulle dræbes om Vinteren, hvilket jeg just ogsaa vil forhindre, for at der kan blive desto flere af dem, saa kan den lille Afgang, der foraarfaages ved at slyde dem i Haverne, ikke være af nogen Betydning. Videnskaben viser os hen til, at disse Dyr kunne æde Insekter og Oldenborrelarver i Masse — om de gjøre det, er tvivlsomt, men de kunne i alt Fald gjøre det, naar de ville — og jo flere vi have af dem, desto Mere æde de; men jo flere vi slyde bort om Vinteren, desto færre bliver der tilbage til Sommeren. Derfor maae vi gjøre et Forsøg med at lade dem leve fuldstændig. Der er kun een Vanskelighed derved — saavidt jeg uden at være egentlig Naturkyndig veed — og det er den, at den ene æder